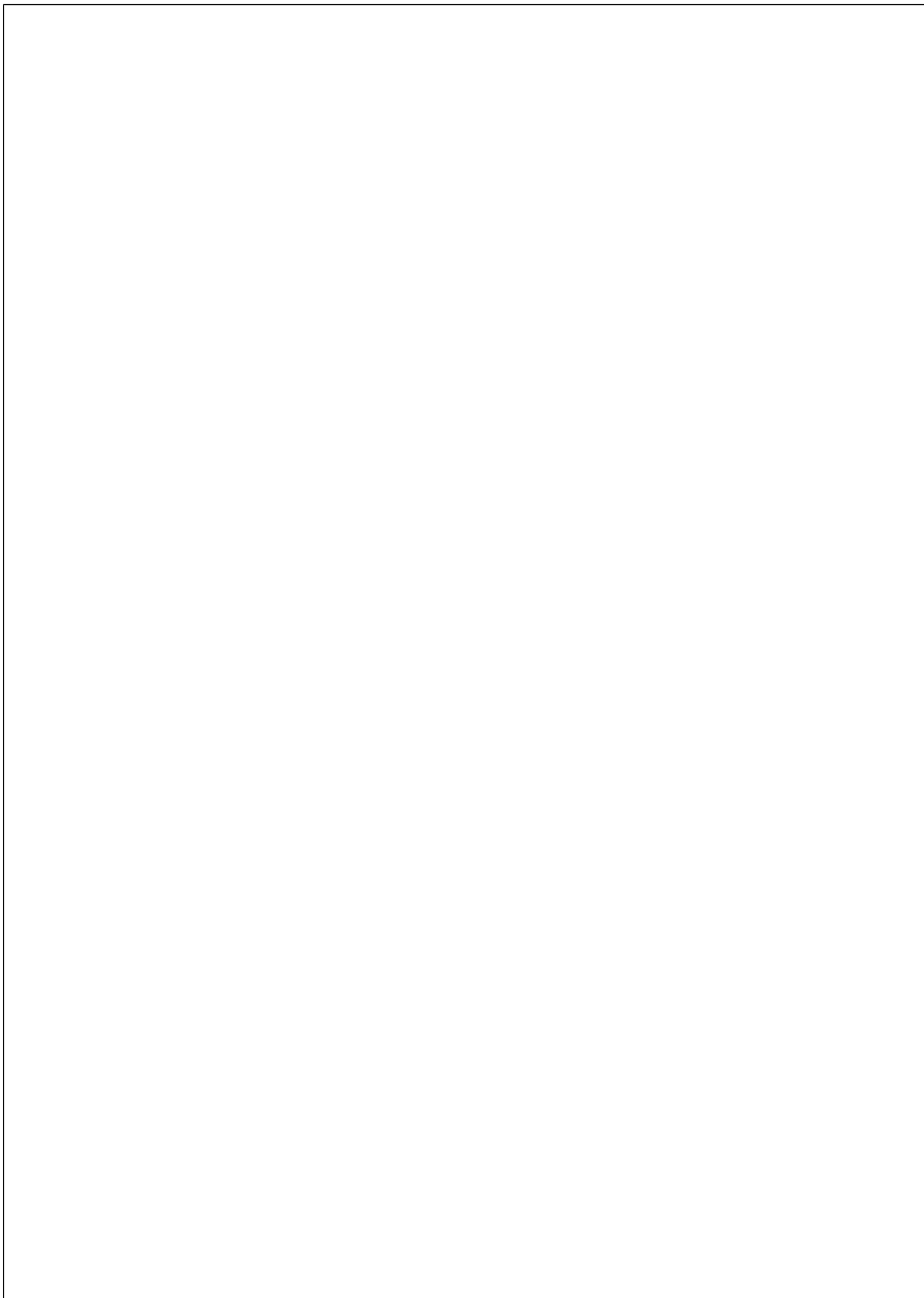

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/234019,Krzyze-Wolnosci-i-Solidarnosci-dla-bylych-studentow-Wyzszej-Oficerskiej-Szkoly-P.html>
27.02.2026, 01:48

[Nastę
ny](#)

[Powrót](#)

Krzyże Wolności i Solidarności dla byłych studentów Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej

Uroczystość wręczenia odznaczeń państwowych odbyła się 29 listopada 2025 r. w Centralnym Przystanku Historia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Warszawie. Krzyże Wolności i Solidarności wręczył w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Karola Nawrockiego dr hab. Karol Polejowski, zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

29.11.2025

[Krzyż Wolności i Solidarności Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza](#)

Krzyżem Wolności i Solidarności zostali odznaczeni:

1. Andrzej Biernat
2. Wojciech Boiński
3. Arkadiusz Wit Danił
4. Marcin Garbowski
5. Zbigniew Jan Hupa
6. Jerzy Jakimiuk
7. Zbigniew Konrad Kabziński
8. Jarosław Karaś
9. Grzegorz Kujawski
10. Paweł Janusz Łaszc
11. Mirosław Antoni Łoniewski
12. Bolesław Marek Padło
13. Krzysztof Mariusz Pasiak
14. Franciszek Pinderski
15. Leszek Tadeusz Prusakow
16. Mirosław Marian Psujek
17. Krzysztof Stefan Rudzki
18. Henryk Sawicki
19. Edmund Marian Sokół
20. Tadeusz Śmigaj
21. Grzegorz Jacek Trębacz
22. Krzysztof Józef Wawrzyniak
23. Cezary Wądołkowski
24. Andrzej Wojnarski
25. Mirosław Jerzy Wypiór
26. Zbigniew Józef Zaniewicz
27. Aleksander Henryk Zblewski

Uroczystość uświetnił występ absolwentów Akademii Muzycznej w Bydgoszczy – Damiana Wilmy i Rafała Tworka.

Krzyż Wolności i Solidarności został ustanowiony przez Sejm 5 sierpnia 2010 r. Po raz pierwszy przyznano go w czerwcu 2011 r. przy okazji obchodów 35. rocznicy protestów społecznych w Radomiu. Krzyż nadawany jest przez Prezydenta RP, na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, działaczom opozycji wobec dyktatury komunistycznej, za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowanie praw człowieka w PRL. Źródłem uchwalenia Krzyża Wolności i Solidarności jest Krzyż Niepodległości z II RP.

25 listopada 1981 r. studenci Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie rozpoczęli strajk okupacyjny. Podchorążowie domagali się, aby WOSP została objęta ustawą o szkolnictwie wyższym, a nie podporządkowana przepisom ustawy o szkolnictwie wojskowym. Uformowali komitet strajkowy i zgłosili gotowość podjęcia rozmów z Komisją Międzyresortową. Minister Spraw Wewnętrznych podjął jednak decyzję o „użyciu sił porządkowych”.

27 listopada komitet zgłosił gotowość podjęcia rozmów z Komisją Międzyresortową, składającą się z przedstawicieli MSW, Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Komendy Głównej Straży Pożarnej. Rozmowy zostały szybko zawieszone, a 30 listopada Rada Ministrów rozwiązała szkołę. Wokół uczelni rozstawiono oddziały MO oraz odcięto łączność. 1 grudnia próbę mediacji podjęli powszechnie wówczas znani i szanowani profesorowie: Aleksander Gieysztor, Klemens Szaniawski, Andrzej Stelmachowski. Bez skutku.

Minister spraw wewnętrznych Czesław Kiszczak zdecydował o użyciu sił porządkowych. Do szkoły wkroczyło ZOMO i komandosi. Strajkujących obezwładniono i wyprowadzono. Władzom udało się zlikwidować strajk na uczelni. Udało się też coś więcej. Sprawnie przeprowadzona została siłowa akcja pacyfikacyjna. Wyłączono telefony i faksy zarówno w szkole, jak i w zarządzie Regionu Mazowsze Solidarności. Przeprowadzono demonstracje siły na dużą skalę. Sprawdzano reakcję „Solidarności” i społeczeństwa. 13 grudnia – za niespełna dwa tygodnie władze uderzyły w całym kraju.

[Przeczytaj artykuł dr. Grzegorza Majchrzaka: Zbuntowani podchorążowie Strajk w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Warszawa

Centrala

Krzyż Wolności i Solidarności

Krzyż Wolności i Solidarności